

Sygn. akt I C 80/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 19 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sek. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2021 r. w Ł.

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko M. Ż. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) M. Ż. z siedzibą w S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 23.225 /dwadzieścia trzy tysiące dwieście dwadzieścia pięć/ złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.566,20 złotych /pięć tysięcy pięćset sześćdziesiąt sześć złotych 20/100/ tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 80/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 lutego 2019 r. powód K. D. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o zasądzenie od pozwanej M. Ż. kwoty 23 225 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa, wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na dochodzoną kwotę składają się cena zakupu wadliwego telewizora, który powód nabył od pozwanej, oraz kwota przesłania wskazanego telewizora do naprawy /pозew, k. 5 – 8/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 marca 2019 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwana kwestionowała powództwo co do zasady i wysokości. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazano m.in. że zakupiony u pozwanej telewizor był wolny od jakichkolwiek wad / odpowiedź na pozew k. 35-39/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 stycznia 2018 r. powód nabył u pozwanej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą P. H. (...) M. Ż. telewizor (...) wyposażony w 86 calowy wyświetlacz L. za cenę 22 800 zł wraz z dostawą której koszt wyniósł 25 zł.

Pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się m.in. sprzedażą urządzeń RTV. /bezsporne; faktura VAT nr (...), k.12/

Po zakupie telewizora powód stwierdził występowanie u niego wady fizycznej w postaci wyświetlania jasnych smug na ciemnym tle. W związku z tym powód zgłosił reklamację do producenta telewizora. Wskazana reklamacja nie została

uwzględniona. W ocenie producenta zjawisko opisane przez powoda nie jest wadą rzeczy, a wynika z użytej technologii podświetlania ekranu telewizora (tzw. efekt cloudingu).

/informacja o przebiegu naprawy, k. 26; korespondencja e – mail, k. 27, 15 – 19/

W piśmie z dnia 18 lipca 2018 r. pozwana M. Ż. wskazała, że telewizor zakupiony przez powoda nie posiada wad fizycznych, w związku z czym reklamacja „podlega odrzuceniu” /pismo, k. 28/

W piśmie datowanym na 26 listopada 2018 r. powód złożył pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży z uwagi na wady fizyczne towaru.

W piśmie z 13 grudnia 2018 r. pozwana podtrzymała stanowisko o braku wad sprzedanego telewizora. /pismo, k. 13; pismo, k. 21/

W wyniku przeprowadzonych badań stwierdzono, że przedmiotowy telewizor (...) jest wyposażony w 86 calowy wyświetlacz L.. Nadesłany do badań materiał poglądowy uwidacznia występujące w nim zjawisko nierównomiernego podświetlania ekranu nazywane z angielskiego cloudingiem.

C. jest negatywną cechą wyświetlaczy LED wynikającą z technologii krawędziowego podświetlania matrycy. Clouding występuje z różną intensywnością w odbiornikach telewizyjnych różnych producentów i konkretnych modeli. Jest szczególnie eksponowany przy ustawieniu dużego podświetlenia matrycy z sygnałem sterującym bliskim czerni i odbiornikami znajdującymi się w zaciemnionych pomieszczeniach.

Biegły w trakcie podjętych czynności nie uzyskał informacji w postaci norm ISO oraz norm producenta na temat oceny zjawiska cloudingu w jego produktach co nie pozwala na określenie stopnia sprawności telewizora.

Przeprowadzone badania potwierdzają to, że w przedmiotowym telewizorze zjawisko nierównomiernego podświetlania matrycy jest na tyle intensywne i niemożliwe do zredukowania przy ustawieniach jakości obrazu odpowiadających klasie odbiornika, że jest nieakceptowalne.

Zakupiony przez powoda telewizor (...) posiada wady fizyczne w rozumieniu art. 556 §1 k.c..

Należy zatem uznać, że telewizor posiada wadę fabryczną i kwalifikuje się do wymiany na nowy produkt o równoważnych parametrach z minimalnym (akceptowalnym) efektem cloudingu lub do zwrotu równowartości za taki odbiornik w chwili zgłoszenia szkody / opinia biegłego Z. B. k. 124-136/.

Na podstawie zdjęć i filmów zawartych w aktach sprawy - k. 134, 135 i 139, należy stwierdzić występowanie znaczącego efektu miejscowego rozjaśnienia ekranu telewizora, który w telewizorze marki L. (...) o nr ser. (...) zajmuje około 70% powierzchni ekranu. Powyższy, tzw. efekt cloudingu zachodzi przy wyświetlaniu obrazu o ciemnym tle. Przyczyną cloudingu jest nierównomierne podświetlenie krawędziowe matrycy ciekłokrystalicznej LCD półprzewodnikowymi diodami świecącymi typu LED.

Nie zachodzi potrzeba ponownego przeprowadzenia oględzin telewizora i narażania stron postępowania na nieuzasadnione wydatki dojazdu z W., noclegu i czasu pracy biegłego, bowiem materiał zdjęciowy zawarty w aktach sprawy wystarczająco pokazuje sposób odtwarzania obrazu przez odbiornik telewizyjny, a kolejne oględziny potwierdziłyby tylko sam fakt występowania efektu cloudingu.

Osobiste oględziny TV LG przez biegłego z udziałem stron nie wpłynęły w jakikolwiek sposób na wnioski sporządzonej przez biegłego opinii. Ocena zjawiska „clouding” jest procesem szacunkowego ustalania powierzchni ekranu zajętego przez rozjaśnienia, przy oglądaniu ciemnego tła w obrazie emitowanym przez odbiornik telewizyjny. W żaden sposób nie jest zależna od tego czy dokonuje się tego na podstawie zdjęcia, telekonferencji czy też osobiście, naocznie. Wbrew twierdzeniom pozwanej, niewątpliwie dezinformującymi sąd, powierzchnia matrycy telewizora zajęta przez clouding nie jest zależna od ustawień jasności, kontrastu i intensywności wyświetlania barw

podstawowych. Każdy następny, rzetelny w swojej pracy biegły, będzie posługiwał się, z braku innych obiektywnych metod, obserwacją clouding za pomocą zmysłu wzroku, i powinien dojść do tych samych wniosków co biegły K. P. oraz biegły mgr inż. Z. B. (2). Ten konkretny egzemplarz TV nie ma właściwości takich które powinien mieć telewizor tej klasy.

/ opinia biegłego, k. 187 – 190; uzupełniająca opinia biegłego, k. 229 – 230; ustna uzupełniająca opinia biegłego – protokół rozprawy z dnia 16 czerwca 2021 r. od 00:01:50/

Poniesiony przez powoda koszt transportu telewizora do siedziby pozwanej celem rozpoznania złożonej przez powoda reklamacji wyniósł 400 zł.

/potwierdzenie przelewu, k. 329; przesłuchanie powoda – protokół rozprawy z dnia 5 października 2021 r. od 00:01:45/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opisanych wyżej dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, których treść i autentyczność nie budziła wątpliwości. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda, bowiem korespondowały one z innymi dowodami.

Sąd dał również wiarę opiniom biegłych. W ocenie Sądu opinie te były ze sobą zgodne, logiczne i spójne. Zastrzeżeń nie budzi sposób ich sporządzenia (bez bezpośrednich oględzin przedmiotu), który w świetle wiedzy branżowej biegłych został uznany za wystarczający do sporządzenia rzetelnej opinii. Sąd nie znalazł podstaw do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłego, o co wnosiła pozwana. W ocenie Sądu biegli w sposób jednoznaczny wypowiedzieli się co do postawionych im pytań, wskazując przy tym że brak jest jednoznacznych norm technicznych, które pozwalałyby w sposób zero-jedynkowy ocenić, jaki stopień nasilenia badanego zjawiska oznacza wadliwość produktu. Ocena prawnych skutków wystąpienia danego problemu czy usterki w rzeczy sprzedanej należy zaś do Sądu, nie do biegłych. Brak było zatem podstaw do powoływania kolejnego biegłego. Należy przy tym podkreślić, że „nie można przyjąć, że sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych, czy też opinii instytutu w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszej opinii, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy, gdy opinia, którą dysponuje, zawiera istotne luki, bo nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, jest niejasna, czyli nienależycie uzasadniona lub nieweryfikowalna, to jest gdy przedstawiona przez biegłego analiza nie pozwala organowi orzekającemu skontrolować jego rozumowania co do trafności jego wniosków końcowych” (Wyrok SA w Katowicach z 14.05.2021 r., I ACa 436/20, LEX nr 3199647).

Z uwagi na powyższe postanowieniem z dnia 2 lipca 2021 roku, Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 281 k.p.c. oddalił wniosek o wyłączenie biegłego K. P. (2) oraz na podstawie art. 235⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. pominąć wniosek dowodowy pozwanej w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii kolejnego biegłego / k. 309/.

Sąd zważył, co następuje:

powództwo okazał się zasadne.

W sprawie bezsporne było, że strony zawarły umowę sprzedaży, której przedmiotem był telewizor (...) za cenę 22 800 zł.

Umowa sprzedaży regulowana jest w art. 535 – 555 kc, zaś rękojmia za wady rzeczy sprzedanej w art. 556 – 576 kc.

Rozważania prawne należy zacząć od stwierdzenia, że powód – kupujący, zawierając umowę sprzedaży z pozwaną – sprzedawcą, która była przedsiębiorcą trudniącym się sprzedażą detaliczną i hurtową sprzętu RTV, posiadał status konsumenta w rozumieniu art. 22¹ kc.

Stosownie do art. 556 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Pojęcie wady fizycznej reguluje art. 556¹ § 1 kc. Wada fizyczna polega, najogólniej rzecz

ujmując, na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W dalszej części wskazanego przepisu ustawodawca dokonuje przykładowego (o czym świadczy zwrot „w szczególności”) wyliczenia przypadków wspomnianej niezgodności. Rzecz sprzedana jest niezgodna z umową m. in. wówczas, jeżeli:

1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór.

Mając na uwadze powyższą ustawową definicję wady fizycznej, już w tym miejscu należy wskazać na błędne rozumowanie pozwanej wyrażone w odpowiedzi na pozew, a sprowadzające się do twierdzenia, że opinia producenta rzeczy, wskazująca na jej pełną sprawność i niewadliwość, wyklucza możliwość stwierdzenia wady w rozumieniu art. 556¹ kc. Ustawa bowiem rozumie wadę rzeczy jako jej niezgodność z umową (sprzedaży), nie zaś ze specyfikacją producenta. To sprzedawca, zawierając umowę, winien opisać sprzedawaną rzecz w ten sposób, aby jej stan opisany w umowie był zgodny ze stanem faktyczny. Innymi słowy ewentualną wadliwość rzeczy ocenia się w odniesieniu do umowy konkretnej umowy sprzedaży, nie zaś wewnętrznych standardów producenta.

Stosownie do art. 559 kc sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili. Jednakże zgodnie z art. 556² kc jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Zgodnie zaś z art. 557 § 1 k.c., sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w przedmiotowej sprawie doprowadziło do ustalenia, że będący przedmiotem umowy telewizor zawierał wadę fizyczną w rozumieniu art. 556¹ kc. Sprzedana rzecz nie miała bowiem właściwości, jakie rzecz tego rodzaju winna mieć z uwagi na cel jej używania, wynikający z okoliczności.

Jak wynika z obu opinii biegłych telewizor posiada wadę fabryczną i kwalifikuje się do wymiany na nowy produkt o równoważnych parametrach z minimalnym (akceptowalnym) efektem cloudingu lub do zwrotu równowartości za taki odbiornik w chwili zgłoszenia szkody. Na podstawie zdjęć i filmów zawartych w aktach sprawy, należy stwierdzić występowanie znaczącego efektu miejscowego rozjaśnienia ekranu telewizora, który w telewizorze marki L. (...) o nr ser. (...) zajmuje około 70% powierzchni ekranu. Powyższy, tzw. efekt cloudingu zachodzi przy wyświetlaniu obrazu o ciemnym tle. Przyczyną cloudingu jest nierównomierne podświetlenie krawędziowe matrycy ciekłokrystalicznej LCD półprzewodnikowymi diodami świecącymi typu LED.

Jakkolwiek zjawisko tzw. cloudingu jest immanentną cechą wyświetlaczy typu LCD, tak stopień zjawiska tego natężenia w telewizorze zakupionym przez powoda jest na tyle znaczny, że stanowi wadę fizyczną rzeczy. Należy przy tym podkreślić, że z braku ścisłych norm technicznych nie jest możliwe ustalenie jednoznacznej granicy, kiedy zjawisko tzw. cloudingu wykracza ponad dopuszczalną normę. Oceny wskazanego zjawiska należy dokonać zatem z uwzględnieniem okoliczności konkretnej sprawy. Z okoliczności przedmiotowej sprawy wynika, że dokonując zakupu powód chciał nabyć telewizor wysokiej jakości, o dużej matrycy, zapewniający wysoki standard odbioru. Zakupiony produkt nie nadaje się do wskazanego celu, bowiem stopień w jakim występuje wskazane zjawisko jest znaczny, zajmuje ok 70% powierzchni ekranu. Wskazaną wadę należy uznać za wadę istotną w rozumieniu art. 560 § 4 kc, bowiem w znaczący sposób pogarsza ona jakość używania zakupionego telewizora. Jak bowiem trafnie przyjmuje orzecznictwo: „oceny istotności wady w rozumieniu przepisów o rękojmi przy sprzedaży należy dokonywać z punktu widzenia kupującego, nie przydatności rzeczy do zwykłego użytku i to oczekiwania nabywcy związane z funkcjonowaniem rzeczy mają podstawowe znaczenie” (Wyrok SA w Lublinie z 26.11.2019 r., I ACa 730/18, LEX nr 2817669). Należy też zauważyć, że wada została ujawniona i zgłoszona sprzedawcy przed upływem roku od dnia zakupu rzeczy.

Stwierdzenie, że rzecz sprzedana jest rzeczą wadliwą w rozumieniu art. 556 kc rodzi po stronie kupującego uprawnienia sprecyzowane w art. 560 i 561 kc. Uprawnienia te to prawo do złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy oraz prawo żądania wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady. Kodeks nie przewiduje jakiegokolwiek hierarchii wskazanych uprawnień, to od kupującego zależy, z którego z nich skorzysta. Jednakże jeżeli kupujący zdecyduje się na złożenie oświadczenia o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, sprzedawcy przysługują tzw. kontruprawnienia. Sprzedawca może bowiem niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunąć (ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady). Takie zachowanie sprzedawcy czyni oświadczenie kupującego nieskutecznym. Podkreślić przy tym należy, że dla realizacji wskazanego kontruprawnienia nie jest wystarczające samo zgłoszenie gotowości naprawy czy wymiany rzeczy (tak m.in. R. Trzaskowski [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczegółowa, wyd. II, red. J. Gudowski, Warszawa 2017, art. 560, art. 561).

W przedmiotowej sprawie powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy z powodu wykrycia wady fizycznej rzeczy, do czego uprawniał go art. 560 § 1 kc. Oświadczenie to należy uznać za prawnie skuteczne, bowiem pozwana pomimo otrzymania wcześniejszych zgłoszeń nie zrealizowała przysługujących jej, opisanych wyżej kontruprawnień. Co więcej nie zasygnalizowała nawet chęci ich realizacji, kwestionując swoją odpowiedzialność co do zasady.

Zachowany został także termin do złożenia wskazanego oświadczenia. Zgodnie z art. 568 § 1 kc sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości - przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.

W wyniku złożenia przez powoda skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od umowy doszło do upadku łączącego strony zobowiązania z umowy sprzedaży zawartej 9 stycznia 2018 r. W takiej sytuacji zastosowanie znajdzie art. 494 § 1 kc (tak m.in. R. Trzaskowski [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczegółowa, wyd. II, red. J. Gudowski, Warszawa 2017, art. 560, art. 561; G. Stojek [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania. Część ogólna (art. 353-534), red. M. Frasz, M. Habdas, Warszawa 2018, art. 494). Zgodnie ze wskazanym przepisem strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Tym samym zasadne było roszczenie powoda o zapłatę kwoty 22 800 zł tytułem zwrotu zapłaconej ceny.

Zgodnie z art. 566 § 1 kc jeżeli z powodu wady fizycznej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy oraz zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł korzyści z tych nakładów. Nie uchybia to przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych.

Wskazana odpowiedzialność ma charakter szczególny w stosunku do ogólnej odpowiedzialności kontraktowej, o jakiej mowa w art. 471 kc. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny. Jak wskazuje się w piśmiennictwie: „sprzedawca odpowiada tylko za szkodę, którą kupujący poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, co określa się jako odpowiedzialność za szkodę w granicach ujemnego interesu umowy (...) Szkodę tę należy starannie odróżniać od szkody, która podlega naprawieniu na zasadach ogólnych (z uwzględnieniem przesłanki winy) i obejmuje także tzw. pozytywny interes umowy (art. 471). (...) Szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 566 § 1 zdanie pierwsze to w szczególności: koszty zawarcia umowy, koszty odebrania rzeczy, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy oraz zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim kupujący nie odniósł korzyści z tych nakładów. Ogólnie rzecz biorąc, chodzi zatem o szkodę w postaci kosztów, które okazały się bezużyteczne wskutek istnienia wady” (R.

Trzaskowski [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom IV. Zobowiązania. Część szczegółowa, wyd. II, red. J. Gudowski, Warszawa 2017, art. 566).

W przedmiotowej sprawie roszczenie powoda oprócz zwrotu ceny obejmowało także koszty transportu wadliwej rzeczy. Kwota 25 zł stanowiła koszt dostawy rzeczy po jej zakupie, zaś kwota 400 zł koszt jej dostawy do sprzedawcy celem złożenia reklamacji, która następnie została odrzucona przez sprzedawcę. Nie ulega wątpliwości, że koszty te stanowiły uszczerbek w dobrach prawnie chronionych powoda. W związku ze skutecznym odstąpieniem od umowy sprzedaży, roszczenie o zapłatę wskazanych kwot znalazło swoją podstawę w cytowanym art. 566 § 1 kc.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Jakkolwiek brak dowodu wskazującego na datę doręczenia pozwanej oświadczenia o odstąpieniu, tak z pisma pozwanej z 13 grudnia 2018 r. wynika, że pismo to zostało jej uprzednio skutecznie doręczone. Tym samym wobec skutecznego odstąpienia od umowy roszczenia powoda stały się wymagalne. Data początkowa naliczenia odsetek nie była również przez stronę pozwaną kwestionowana.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do art. 98 § 1 kpc zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Powód poniósł następujące koszty: opłata od pozwu w kwocie 1162 zł, opłata skarbową w kwocie 17 zł, koszty opinii biegłego w kwocie 787, 20 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł (§ 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) – łącznie 5566, 20 zł, którą to kwotę zasądzono od pozwanej na jego rzecz.